

Narcís Matas i Sabater, "Ciset Barraquer"

1. Ja en ve lo sant diu - men - ge, el sant diu - men - ge del(s) Rams, en pa - ra - ran les
pa - ra - ran les tau - les de pal - mes i de rams, d'un llor i au - li -
dalt del pa - ra - dís si (?) banc, un cap (a) hi seu Sant

6

tau - les de pal - mes i de rams, de pal - mes i de ram(s). 2. Se'n
ve - ra, i un ci - ri molt ga - lant, i un ci - ri molt ga - lant. 3. I aquí
Pe - re, l'al - tre hi seu Sant Jo - an, l'al - tre hi seu Sant Jo - an.

I en el mig dels dos deixebles n'hi seu l'Esperit Sant.
Sa mare piadosa li'n plora al seu davant.
-De què en ploreu, Vós, mare, de què en ploreu, Vós, tant?
-Ai fill, lo meu cor, fill, bé en tinc què plorar tant,
són tres de companyia que anit nos traïran.
L'un és el malvat Judes, l'altre és el Baraban,
l'altre és el ba(r)rataire, sempre està baratant;
barataria a Déu lo Pare, trenta diners d'arjan.
Tota la nit se'n juguen, la nit del Dijous Sant,
el divendres al middia a creu lo van clavant.
Mentre en creu lo clavaren, beure va demanant;
li donen sutge i vinagre, quin beure tan amargant.
-Els hi enviarem un càstig, ja se'n recordaran;
farem secar les vinyes, també los blats pels camps,
torrents, clots i fonts vives també s'eixugaran,
ocellets que volen en l'aire morts en terra cauran.
Cauran les criatures xiques que nades no seran;
al(s) ventres de sos mares Jesús reclamaran.
-Ja en ve la Coresma, la gent confessaran;
ara en ve Pasqua Florida, la gent combregaran.
-Ai mare, si això feien, ai mare, si això fan,
caient (?) se salvarien, que ara no se salvaran;
les pedres precioses pel mig se'n partiran.